

ПАРАФІЯЛЬНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

**Святий Кіран,
католик**

*Церква в
Кемпбелт ауніт а
Айлі
Ceann Loch Chille
Chiarain*

8 березня 2026
року

ТРЕТЯ НЕДІЛЯ ВЕЛИКОГО
ПОСТУ

Гімни/Музика на неділю

Процесія (лише у неділю)

Аркуш Духу Божий, живи в мені

Оферторі

34 Всемогутній Отче, візьми цей хліб

Післяпричастя

Аркуш Як олень прагне струмків, що тікають

Рецесія

579 Ширший за будь-який океан

Святого Кірана, Кемпбелтаун, Кінтайр

Вівторок: **Свята Меса, 10:00**

Середа: поклоніння та ранкова молитва, 9:30;

Свята меса, 10:00 ранку

П'ятниця: Молитва середини ранку, 9:50; **Меса, 10:00 ранку.**

Група для обговорення: Писання під час Великого посту, 10:30 ранку в каплиці

Наступних вихідних:

Субота: Вічна меса, 18:00

4-та неділя Великого посту: Свята Меса, 10:00

Таїнство примирення в суботу з 17:15 до 17:45 або будь-коли на запит.

Єпископальна церква Святого Колумби, Брідженд, Айла

Неділя, 15 березня, Сповідь, 15:30; Свята меса, 16:00

Відповідь на псалом

*О, якби сьогодні ти слухав його голос!
«Не загартуйте свої серця.»*

Євангельське прославлення

*Слава тобі, о Христе, ти — Слово Боже.
Господи, ти справді Спаситель світу;
дай мені живу воду, щоб я не хотів пити.
Слава тобі, о Христе, ти — Слово Боже.*

Антифон причастя

*Для кожного, хто його п'є, каже Господь,
Вода, яку я дам, стане в ньому
Весна, що наближається до вічного життя.*

Візьми п'ять хвилин

Витрачайте лише п'ять хвилин на день, і ваша віра буде глибшою та зростатиме – день за днем.

ПОНЕДІЛОК ТРЕТЬОГО ТИЖНЯ

ВЕЛИКОГО ПОСТУ

9 БЕРЕЗНЯ 2026 РОКУ

Список справ цього Великого посту

Цікаво, про що взагалі говорять про «милостиню» під час Великого посту? Тілесні справи милосердя — гарна відправна точка для пошуку прикладів. Серед них: годування голодних, притулок бездомних, одягання голих і відвідування хворих і ув'язнених. «Серед усього цього, милостиня бідним є одним із головних свідків братньої милосердя: це також справа справедливості, що задовольняє Бога», — свідчить Катехизм Католицької Церкви. Зробіть тілесні справи милосердя своїм списком справ цього Великого посту.

Сьогоднішні читання: 2 Царів 5:1-15б; Лука 4:24-30. *"Якби пророк сказав тобі зробити щось надзвичайне, хіба ти б цього не зробив?"*

ВІВТОРОК: СВЯТО СВЯТОГО ДЖОНА ОҐІЛВІ, СВЯЩЕНИКА, МУЧЕНИКА

10 БЕРЕЗНЯ 2026 РОКУ

Він приносить багато плодів

Щоб по-справжньому прийняти нове життя, яке пропонує нам Ісус, нам потрібно відпустити старе, недосконале «я». Уявіть Хрещення як новий початок — наша гріхозна природа похована разом із Христом, і ми воскресемо як абсолютно нове творіння. Ця трансформація — не просто одноразове; це подорож, щоденне зобов'язання, де Бог запрошує нас померти до нашого старого «я», щоб ми могли повністю відчувати воскресіння і мету в Ньому.

Ось у чому суть: зі смерті народжується життя. Коли ми відпускаємо свої егоїстичні бажання і кажемо «так» Божій волі, ми відкриваємося для неймовірних можливостей. Це як прекрасний парадокс — смерть для себе веде до яскравого нового життя в Ісусі. Ісус сильно говорив про самовідречення не просто так. Коли Він сказав, що ми маємо «ненавидіти» себе, це не було про самоненависть; йдеться про те,

щоб ставити Його понад усе.

Давайте триматися надії, про яку нам нагадує Павло: те, що помирає, може піднятися й у славі! Отже, чи готові ви довіряти Господу і радісно йти шляхом, який Він для вас проклав?

Сьогоднішні читання: Ісаїя 50:5-9а; Івана 12:24-26. *"Якщо хтось служить мені, він має слідувати за мною; і де Я, там буде і Мій слуга."*

СЕРЕДА: НЕОБОВ'ЯЗКОВЕ ВШАНУВАННЯ СВЯТОГО КОСТЯНТИНА, МУЧЕНИКА

11 БЕРЕЗНЯ 2026 РОКУ

Школа починається

У своєму Уставі VI століття святий Бенедикт, один із засновників монастирства, описав монастир як «школу служіння Господню». Школи — не улюблені місця для всіх. У найкращому розумінні цього слова, однак, школа — це гарне місце для навчання, і католицька християнська традиція пропонує кілька таких методів. Наприклад, літургія — це школа молитви — згадайте всі різні види молитви в Месі — а також для життя: ви вчитесь робити себе живою жертвою в спілкуванні з Ісусом. Писання, святі та моральні вчення церкви також пропонують «можливості для навчання» для дослідження. Час вставати і йти до школи

Сьогоднішні читання: Второзаконня 4:1, 5-9; Матвія 5:17-19. *"Послухайте статuti і постанови, які я навчаю вас дотримуватися."*

ЧЕТВЕР ТРЕТЬОГО ТИЖНЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

12 БЕРЕЗНЯ 2026

Як стати більш пророчим

Багато хто вважає біблійних пророків людьми, яким Бог дав таємничу силу бачити майбутнє. Пророки, однак, не були тими, хто дивиться на кришталеву кулю, які «передбачали» те, що станеться. Більшість часу вони говорили про теперішнє — своє теперішнє — а іноді й про минуле. Вони зосереджувалися на тому, що народ Божий

робить — або не робить — у своїх стосунках із Богом. Приносячи слово Боже в певну ситуацію, вони кликали людей назад до Бога і показували їм, що Бог досі є провідною силою в їхньому житті. Бог зібрав довгу низку пророків служити ізраїльтянам, і були й християнські пророки — просто прочитайте 1 Коринтян 12:28 або Ефесян 4:11. Деякі пророки, можливо, існують і сьогодні.

Сьогоднішні читання: Єремія 7:23-28; Луки 11:14-23. *"Я невтомно послав вам усіх моїх слуг, пророків."*

П'ЯТНИЦЯ ТРЕТЬОГО ТИЖНЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

13 БЕРЕЗНЯ 2026 РОКУ

Коли ми пробачимо?

Ніхто не любить зрадника. Від Брута до Джона Вілкса Бута і Юди — ті, хто зраджує абсолютну вірність, як-от патріотизм чи дружба, здаються безнадійними. У сім'ях існує ще глибший зв'язок, який можна порушити або розірвати. У часи зради, жорстокого ставлення, розірваної довіри чи розлучення може здатися, що сама ідея сім'ї втрачена. Хоча люди часто не відчують здатності пробачити такі порушення, емоції відіграють роль лише у завданні прощення. Прощення — це також акт волі, а не лише почуттів. Бог моделює рішення про прощення для нас, дозволяючи розпочати зцілення. Утримайтеся від м'яса сьогодні — і від утримання цілющої сили прощення.

Сьогоднішні читання: Осія 14:2-10; Марка 12:28-34. *"Я вилікую їхнє зрадження... Я любитиму їх щиро; бо мій гнів відвернувся від них."*

СУБОТА ТРЕТЬОГО ТИЖНЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

14 БЕРЕЗНЯ 2026 РОКУ

Великий піст тут і зараз

Як у тебе проходить Великий піст? Чи було легко увійти в цей рік, чи це навіть не було на вашому полі зору? Де б ти не був, це нормально. Сьогодні новий день. Якщо у вас виникають труднощі, зверніться до пророка Осії. Госія дає нам дві речі, на яких можна зосередити увагу та зусилля. По-перше, він закликає нас бути людьми непохитної любові. Ми можемо висловити непохитну любов, відвідавши святкування Великого посту разом із нашою парафіяльною громадою, допомігши тим, хто потребує, або зробивши щось особливо турботливе для наших близьких. По-друге, Осія закликає нас до пізнання Бога; не просто знати про Бога, а пізнати Бога, бути у стосунках із Богом. Ми можемо зробити це, усвідомлюючи вже зараз, що ми перебуваємо в Божій присутності.

Сьогоднішні читання: Осія 6:1-6; Луки 18:9-14. *"Бо я бажаю непохитної любові, а не жертви, пізнання Бога, а не всепалених жертв."*

Читання на третю неділю Великого посту

Вихід 17:3-7

Спрага штовхає народ проти Мойсея та його влади.

Псалом 95:1-2, 6-7, 8-9

Загартовані серця не можуть почути слово Господа з його спасительною силою.

Римлянам 5:1-2, 5-8

Ісус помирає за світ грішників, які не заслуговують на дар, який отримують.

Івана 4:5-42 або 4:5-15, 19b-26, 39a, 40-42

Два види спраги об'єднують самарянку і Месію, якого вона чекає.

Слова на слові

*

Мати з маленьким хлопчиком увійшли до церкви; Він був тьмяно освітлений,

сонячне світло проникало крізь кольорове вітражне вікно із зображенням святої постаті. Хлопчик підняв погляд на маму і запитав: «Мамо, хто це?» Вона відповіла: «Це Святий Мартін.» Набагато пізніше, під час уроку релігії, коли священник поставив запитання: «Хто такий святий?», хлопець із захопленням підняв руку. «Святий», — сказав він, — «це той, через кого світить сонце.» Яка прекрасна думка!

* *

Сьогодні в Євангелії ми читаємо про самаритянку, яка зустріла Христа біля криниці — зустріч, що назавжди змінила її життя. І навіть зараз, якщо ви подорожуєте з Галілеї до Єрусалиму, ви можете зупинитися біля підніжжя Ебаля і Герізима і відвідати ту дуже добре викопану Яковом, патріархом, який подорожував з Месопотамії до Ханаану. Можна було б потягувати свіжу джерельну воду — «живу воду» — яка тече з глибини землі, нагадуючи нам про благодать, що тече через кожну зустріч з Ісусом.

Євангеліє розповідає: «Тому [Ісус] прийшов до самарянського міста на ім'я Сихар, біля поля, яке Яків дав своєму сину Йосипу. Там був колодязь Джейкоба. Ісус, втомлений після подорожі, сидів біля криниці. Це було близько шостої години» (Інн 4:5-6). Це одне з тих особливих місць у Святій Землі, безпосередньо пов'язаних із самим Ісусом. Уявіть, що ви п'єте з того колодязя і можете сказати: «Я пив ту ж воду, з якої пив Ісус.»

Ісус, наш Господь, справді став «у всьому подібним до нас — крім гріха» (Євр 4:15). Він знав втому подорожі, але ніколи не втомлюється шукати кожного з нас. Папа Франциск нагадав нам про це, звертаючись до ув'язнених у Філадельфії у 2015 році: «У вірі ми знаємо, що Ісус шукає нас. Він хоче зцілити наші рани, заспокоїти наші ноги, побиті самотньою дорогою, очистити кожного з нас від пилу нашого шляху. Він не питає, де ми були, і що ми зробили.»

Самарянка мала свої труднощі; Вона була одружена кілька разів і жила з чоловіком, який не був її чоловіком. Суспільство називало її грішницею, але глибоко всередині вона тягнулася до чогось більшого. Коли вона побачила в Ісусі когось надзвичайного — можливо, навіть пророка — вона поставила Йому питання, яке відкрило тугу її серця. Її запитання виявило бажання прославляти Бога, незважаючи на минуле.

Подолавши соціальні бар'єри, Ісус запросив її на напій, вступивши в розмову, яка показала їй, що вона далеко не незначна в Його очах. Так само, як самарянка була важливою для Нього, так і кожен із нас важливий. Великий піст — це наша можливість визнати і жити цією істиною, дякуючи Богові за Його люблячий вибір нас.

Навіть із недосконалим життям самарянка прагнула Божої присутності. Ця зустріч із Христом змінила її. "Жінка залишила свою глечик з водою і пішла в місто, сказавши людям: 'Прийдіть до чоловіка, який розповів мені все, що я коли-небудь робила; чи може він бути Месією?'" (Ян 4:28-30). Коли мешканці міста масово почали бачити Його, вона несвідомо ступила в суть християнства і стала маяком — показуючи іншим світло Боже.

Ось у чому справа: ми не зрозуміли суть християнства, якщо розглядаємо його лише як набір правил чи звичаїв, яких слід дотримуватися. Йдеться не про ритуали, які захищають нас від життєвих труднощів. Це не просто перелік заповідей, щоб уникнути осуду чи благочестивих практик, які ми здійснюємо. Хоча ці елементи можуть нас направляти, вони лише інструменти. Істинне християнство — це стосунки, яскрава зустріч із живим Богом, який відкриває Себе в Ісусі Христі, бо Він є любов.

Як зазначив Папа Бенедикт XVI, святі є прикладом того, що означає слідувати за Христом. Вони надихають нас надією і показують, що можливо. Одна людина поділилася: «Відтоді, як я почав вірити в Ісуса Христа, моє життя стало багатшим. Відкрилися нові можливості, і

я нарешті знаю, заради чого живу!» Багато хто з нас міг би повторити щось подібне, приваблене трансформуючою силою віри.

Збираючись сьогодні на Євхаристію, пам'ятаймо, що, можливо, ми прийшли з звички, але Ісус присутній — він хоче сказати кожному з нас: «Друже, якби ти знав, що я справді тобі пропоную, і якби ти був готовий прийняти цей дар, могли б статися чудові речі.»

Тож пам'ятайте про самаритянку, хоч вона й була недосконалою — Бог говорив через неї, і Він готовий говорити через кожного з нас! Відкриємо серця і послухаємо.

* * *

Я вважаю, що євангеліст не писав без глибокого значення, що самарянка залишила свій глечик з водою і поїхала до міста. Це речення вказує на велику поспіху самаритянки, яка відмовляється від глечика і менше уваги надає своїй природній, бідній обов'язку, ніж користі людей: її керувала любов до людей, коли вона хотіла проголосити громадянам добру новину про Христа і свідчити про Того, хто сказав їй «все, що я коли-небудь робив». Вона кличе їх, щоб побачити чоловіка, який володіє вченням більшим за людське (Ориген).

У любові Христові,
Отець Ентоні

МАТІР БОЖА В ІКОНАХ: 20. ЗОБРАЖЕННЯ ПРЕСВЯТОЇ ДІВИ МАРІЇ

І Східна, і Західна церкви святкують захопливе багатство образів Пресвятої Діви Марії, що відображає її ключову роль у християнській вірі. Ця відданість — це не лише захоплення; Він просякнутий історією і надихнув безліч чудес протягом століть.

У східній іконографії виділяються три основні типи зображень. Першою іде «Матір Божа з дітям» — класика, яку можна побачити як у напів, так і у повнометражних версіях. А ще є Матір Божа сама по собі, часто зображена як орант або той, хто молиться з піднятими руками, символізуючи свою заступницьку силу. Нарешті, ми маємо більш символічні зображення, які унікально передають суть її материнства. Особливо вражаюче зображення — Христос Еммануїл, який показує молодого Ісуса в медальйоні, що лежить на грудях Марії — прекрасне зображення їхнього глибокого зв'язку.

Серед них особливо цінуються портрети Марії з Дитятком, де дві помітні стилі набувають популярності: Одегетрія та Елеуса (часто називають Уміленієм). Кожен із цих стилів не лише розповідає історію, а й



Візантійська школа: Діва Володимирська. Перша половина XII століття, Третьяковська галерея в Москві

має варіації, які зберігають традицію свіжою та живою.

Тепер поговоримо про одяг Мері — недарма цей аспект просякнутий багатою традицією. Марію зазвичай зображують із синьою вуаллю, що закриває її голову, що символізує її чистоту. Під ним вона носить фіолетовий мафоріон — довгу мантію, яка красиво спадає до колін. Особливо вражає оздоблення мафоріона зірками на лобі та плечах; Ці зірки є символами її непохитної цноти та унікальної ролі, яку вона відіграє в історії спасіння. Загалом ці зображення є чимось більшим, ніж просто мистецтвом; вони втілюють глибоку шану католицької традиції до Марії, запрошуючи вірних замислитися над її чеснотами та заступництвами, взаємодіючи з цими потужними символами віри.

Поранене світло

Коментарі до Євангелія від святого Івана

Євангеліє від Святого Івана використовується в лекціонарії для неділі у певні випадки, свята та урочистості, а також у певні пори року, наприклад, на Великдень, Різдво.

Розділ 13

Відкинутий Хост

Івана 6:41-51

Євхаристія справді є чимось особливим, це як потужна таємниця, яка може навіть перемагти смерть. Ісус дуже чітко дав зрозуміти, коли сказав: «Хто з'їсть цей хліб, той не помре.» Цей хліб, який насправді є Його Телом, наповнений вічним життям! Сьогодні ми можемо й не моргнути від цієї ідеї, але згадаємо про здивування, яке вона викликала тоді; Це було справжнім проривом, майже скандальним! Про це говорили всюди.

Щоб допомогти нам побачити, як виглядає вічне життя у нашому повсякденному світі — щось, що може здаватися трохи розмитим — Бог вирішив стати одним із нас. І щоб переконатися, що ми не пропустили суть, Він перетворився на хліб, який ми можемо їсти справді. Але ось у чому поворот: чим більше Бог намагався встановити зв'язок з людьми, тим більше вони плуталися. Вони бурчали в пустелі, ставили під сумнів Ісуса, і, чесно кажучи, люди досі так роблять, захоплені холодною логікою, яка часто ігнорує чудо.

Уявляєш, як це було прикро для Ісуса? Він віддав себе повністю — виклав своє серце прямо — лише щоб зустріти сумніви й підозри. Пам'ятаєте, коли ізраїльтяни блукали сорок років, їли манну, ту чудесну їжу? Навіть вони були незадоволені! Це трохи схоже на розпещених дітей — завжди хочеться більшого. Коли ми відчуваємося комфортно, можемо почати сприймати речі як належне. Подивіться на це: ізраїльтяни скаржилися Богові і Мойсею: «Чому ви привели нас сюди, щоб померти? Немає їжі, немає води, і ми не можемо терпіти цю жалюгідну їжу!» (Числа 21:5). Вони згадували смачну їжу в Єгипті, жадаючи того, що колись їли.

Нещодавно я був на вечері з неймовірною стравою — м'ясо, огірки, лук-порей, цибуля, все, що завгодно. Але відсутність динь змусила мене задуматися. Це нагадало мені про ту нескінченну тугу ізраїльтян, яка призвела до хаотичної жаги. Ізраїльтяни навіть називали манну «жалюгідною їжею» — досить суворий ярлик, чи не так? Чому так? Бо коли ми ганяємося за «м'ясними» насолодами життя, ми цілком можемо пропустити диво, яким є Євхаристія. Наша жага до світських радощів може затінити неймовірний дар присутності Христа прямо перед нами. Євхаристія — це наш шанс ступити у вічне життя і щиро поклонитися Богові — і це справді звільняє!

Як зазначає Катехизм у абзаці 2097: «Поклоніння єдиному Богу звільняє людину від

замкненості в собі, від гріха і від ідолопоклонства світу.» Проте багато хто досі вважає Євхаристію — смак неба — недостатнім. Ми починаємо прагнути відволікань і надмірностей життя — як смачна їжа, веселі вечірки та всі ці маленькі розкоші. Іноді ми навіть можемо обирати захоплення від нового роману замість справжньої любові Бога. Ці спокуси можуть швидко заглушити нашу віру.

Але ось у чому справа: справжнє поклоніння означає відкласти все, що може віддалити нас від Бога. Щойно нещодавно я спілкувався з людиною, яка почувалася пригнічено і зізналася, що хоче солодкого. Це змусило мене задуматися — можливо, коли ми відчуваємося загубленими, ми намагаємося заповнити цю порожнечу надмірністю. Це як запитати, чи курить людина, бо вона не палає від пристрасті до життя. Я хочу, щоб саме ця пристрасть до Бога живила мене!

Я провів цілий день, розмірковуючи про значення Євхаристії. Коли я отримую причастя, це не лише про те, що я приймаю Його, а й про те, щоб Він мене обійняв. Це зворушлива думка! Я усвідомив, що я є причастям для Бога. То який я господар? Чи я мила і невинна, мила і скромна, чи просто прохолодна? У Його присутності мені було б або жарко, або холодно; але часто мене сприймають як належне. Незважаючи на мої недоліки, Він ніколи не відштовхував мене, навіть коли я Його підводив. Стільки разів я відвертався від Нього, але Він все одно нахилився, щоб помити мені ноги.

Святий Іван Віанней колись сказав: «Мені шкода тих, хто абсолютно нічого не відчуває після Причастя.» Це правда — якщо тобі бракує любові, байдужість набагато гірша. Краще відчути щось, навіть смуток, ніж нічого не відчувати. Тож, готуючись до Євхаристії, давайте справді зробимо це значущим. Давайте прагнемо справді прийняти цей неймовірний дар і дозволити йому змінити нас, піднявши наші серця і розум до Того, хто любить нас більше, ніж ми можемо уявити.

Отець Ентоні



Навколо світу

КРИМ

Вони знищують татар

Становище кримських татар, корінних мешканців Криму, є глибоко тривожним аспектом тривалої російської окупації регіону, яка почалася у 2014 році. Ольга Куришко, представниця Президента України в Автономній Республіці Крим, окреслює серйозний характер їхньої ситуації. Спочатку репресії проти них здавалися вибірковими та символічними, але згодом переросли у більш системну форму переслідування. Будь-яка незгода з окупаційними силами зустрічається жорсткою помстою, часто застосовуючи закони, пов'язані з тероризмом, екстремізмом, державною зрадою та шпигунством, у спосіб, який є явно непропорційним і несправедливим.

Фізичне насильство та тортури під час допитів, на жаль, стали звичним явищем, спрямованими на примусове звинувачених до неправдивих зізнань, пояснює вона. Більше того, підтримка будь-яких зв'язків з Україною — чи то фінансово, чи через сімейні зв'язки — може розглядатися як акт зради, що демонструє гнітюче середовище, в якому ці люди змушені жити своїм життям. Одним із помітних випадків є 31-річний Кирил Костигов, чий досвід підкреслює величезні ризики, пов'язані з кримськими татарами. Куришко оцінює, що сотні кримських татар отримали тривалі тюремні терміни лише за участь у релігійних зібраннях, що підкреслює суворі обмеження їхніх свобод.

Ситуацію ще більше ускладнюють повідомлення про примусове призов. Куришко зазначає, що щонайменше 53 000 татар були незаконно призовані на військову службу, а цілорічний призов заплановано на 2026 рік. Тривожно, що понад 30% засуджених за ухилення від призову — це кримські татари, що ілюструє цілеспрямований підхід військових до цієї групи.

Окрім безпосереднього насильства та юридичних наслідків, існують цілеспрямовані зусилля з знищення культурної ідентичності татар, переважно через зміни в системі освіти. Підручники кримськотатарською мовою були вилучені, і з'являється запровадження обов'язкової «військово-патріотичної освіти», яка має на меті змінити наративи, які викладають молоді. Це свідчить про ширшу стратегію підриву та систематичного руйнування ідентичності кримськотатарського народу.

Крім того, демографічний ландшафт Криму зазнає значних змін, оскільки Росія підтримує приплив поселенців з материка, одночасно витісняючи корінних жителів. З початку окупації населення Криму зросло приблизно на 300 000 через цих новоприбулих. Цей демографічний зсув, разом із відходом кримських татар та інших, хто виступає проти окупації, ставить під сумнів довгострокові наслідки для культурного та етнічного різноманіття регіону — процес, який багато спостерігачів можуть вважати рівнозначним етнічному очищенню.

По суті, ситуація для кримських татар є жахливою та складною, що проявляється як явне порушення прав людини під виглядом окупації та управління. Громада й надалі стикається з багатограними викликами — від систематичних репресій і стирання культури до примусової військової служби, що проливає світло на ширші наслідки триваючого конфлікту в регіоні.

КАБУЛ – ІСЛАМАБАД

Відкрита війна

Пакистан офіційно оголосив «відкриту війну» афганському Талібану, що означає значне загострення поточної напруженості. Нещодавно кордон став місцем серії ударів у відповідь, кульмінацією яких стали бомбардування пакистанськими ВПС ключових локацій, таких як Кабул — столиця Афганістану — та Кандагар, серце Талібану. Міністр оборони Хаваджа Асиф заявив: «Наше терпіння вичерпалося», що означає зміну підходу Пакистану, тоді як прем'єр-міністр Шехбаз Шаріф заявив, що його армія повністю оснащена для протидії будь-яким агресивним діям з Афганістану.

Однак, дотримуючись такої агресивної позиції, залишається невизначеним, як розгортатиметься події. Після цих подій міністр закордонних справ Ірану Аббас Арагчі запропонував виступити посередником, висловивши готовність допомогти у сприянні діалогу. Це може бути вирішальним, оскільки подальші бойові дії ризикують

дестабілізувати й без того нестабільний регіон Південної Азії, який стикається з політичними заворушеннями та впливом різних бойових груп.

Пакистан звинуватив Талібан у тому, що вони дозволили збройним групам здійснювати напади на свою територію, тоді як Талібан відповів, звинувативши Пакистан у порушенні суверенітету Афганістану через військові вторгнення. Ця боротьба лише поглиблює й без того складні відносини між двома країнами та підкреслює нагальну потребу у дипломатичних рішеннях.

Оскільки напруженість продовжує зростати, неможливо не замислитися, як цей конфлікт може змінити динаміку в Південній Азії — регіоні, який і так сповнений складнощів. Потенціал ескалації у ширший конфлікт нависає загрозово, і це ставить нагальне питання: чи зможе діалог переважити агресію в прагненні до стабільності?

ПІДЗЕМНІ ТУНЕЛІ

Сліди Хамасу

Останні повідомлення, що надходять на польсько-білоруському кордоні, надали несподівані висновки. За даними Прикордонної служби, виявлено підозрілий тунель, який може бути пов'язаний з ХАМАС і Хезболлою. Цей тунель, найбільший із чотирьох, виявлених цього року, був знайдений поблизу села Наревка, де в середині грудня минулого року близько 180 мігрантів — переважно з Афганістану та Пакистану — потрапили до Польщі. Більшість із цих осіб були затримані незабаром після виходу з цього вузького проходу.

Сам тунель мав висоту близько 1,5 метра, простягаючись приблизно на 50 метрів з білоруського боку і на 10 метрів у польську територію. Її вхід був майстерно захований у лісі, що свідчило про рівень планування і наміри, що перевищував прості розкопки. Звіти The Telegraph свідчать, що це не просто поспішні розкопки; ймовірно, це добре сконструйована споруда, підкріплена бетонними опорами.

Особливо цікавою є можливість того, що і Росія, і Білорусь могли залучити фахівців з Близького Сходу для цього будівництва. Військові експерти, зазначені в статті, припускають, що використані методи — особливо посилені стіни та замасковані входи — нагадують тактику, яку застосовують групи, що діють у секторі Газа та південному Лівані. Звісно, це призводить до спекуляцій щодо можливої участі Хамасу та Хезболли у створенні тунелю.

Ця ситуація ставить серйозні питання щодо безпеки та геополітичної динаміки, що діє в регіоні. Це не лише підкреслює складні мережі, що сприяють міграції, а й вказує на потенціал міжнародних акторів впливати на діяльність на кордоні в Європі. Збираючи деталі, стає зрозуміло, що відкриття цього тунелю є яскравим нагадуванням про взаємозв'язок глобальних проблем — мігрантів, які шукають безпеку, потенційних терористичних мереж і геополітичних стратегій країн.

Ми читаємо Папу Лева

Ми повинні багато молитися за мир і прагнути жити в єдності, відкидаючи спокусу шкодити іншим.

Преображення передбачає світло Великодня, подію смерті і воскресіння, темряви і нового світла, яке Христос виливає на всі тіла, побиті насильством, на тіла, розп'яті болем, на тіла,

покинуті в злиднях. Справді, хоча зло зводить наше тіло до замінного товару або анонімної маси, саме це тіло світиться Божою славою. Таким чином Спаситель змінює рани історії, освітлюючи наш розум і серце: Його одкровення — це дивовижний дар спасіння! Чи залишаємося ми під його чарами? Чи знаходить у нас справжнє обличчя Бога погляд, сповнений трепету та любові? На відчай атеїзму Отець відповідає даром Сина-Спасителя; від агностичної самотності Святий Дух визволяє нас, даруючи нам вічне єднання життя і благодаті; Перед обличчям нашої слабкої віри стоїть обіцянка майбутнього воскресіння — саме це учні бачили в сяйві Христа, але щоб зрозуміти це, потрібен час. Час мовчання, щоб слухати Слово; час покаяння, щоб скуштувати товариство Господа.



The Angelus, 1 березня 2026 року.

З глибокою тривогою я стежу за тим, що відбувається в ці драматичні години на Близькому Сході та в Ірані. Стабільність і мир не будуються взаємними загрозами чи використанням зброї, яка сіє руйнування, біль і смерть, а лише через розумний, автентичний і відповідальний діалог. З огляду на загрозу трагедії величезних масштабів, я гаряче закликаю до залучених сторін взяти на себе моральну відповідальність за зупинку спіралі насильства, перш ніж вона стане незворотною прірвою! Нехай дипломатія знову поверне свою роль і нехай просувається благо народів, тих, хто прагне мирного співіснування, заснованого на справедливості. І давайте продовжувати молитися за мир.

Після Ангелуса, 1 березня 2026 року.

Ми повинні бути вісниками миру Ісуса, того спокою, якого Бог бажає для всіх. Тож ми повинні багато молитися за мир і прагнути жити в єдності, відкидаючи спокусу шкодити іншим. Насильство ніколи не є правильним вибором. Завжди обирайте добре. (...) Ви, діти, можете зробити це словами, послухом матері й батькові, добрими справами. Все, що ви робите, має бути вибором доброти, миру, примирення, дружби та побудови єдності. Так, разом з Ісусом, як католики та Його учні, ми можемо побудувати мир у нашому світі.

Слова молоді парафії Вознесіння Господнього в римському районі Квартічоло, 1 березня 2026 року.

На мою думку

Життя багатьма життями

Ніщо так не захоплює наш розум, як сам процес читання, особливо коли він переплітається з нашою уявою та чутливістю. Багато хто з нас бачив сни, які переносять нас у яскраві та емоційні світи, залишаючи задуматися над їхнім значенням після пробудження. Ми всі знаємо, що деякі сни можуть бути кошмарними, і ми з полегшенням повертаємося до реальності. Однак саме в ці моменти пробудження ми відчуваємо ясність, вириваючись із туману ілюзії в тепло нашого справжнього життя.

Сни, без сумніву, пробуджують щось глибоке в нас, викликаючи цікавість і роздуми. Однак дозвольте вас заспокоїти: я не виступаю за сумнівні філософії, які стверджують, що сни дозволяють нам пережити минулі життя знову. Боже збав! Натомість я хочу підкреслити щось дуже зворушливе в цю цифрову епоху, в якій ми живемо: неперевершена радість

відвідування бібліотек і кураторства особистих колекцій книг дає нам надзвичайну можливість одночасно жити кількома світами.

Коли ми занурюємося у роман, ми виходимо за межі своїх фізичних меж, живучи очима персонажів і переживаючи події, з якими ми, можливо, ніколи не зіткнемося у повсякденному житті. Мудрий вчений якось зауважив: «Хто читає, той живе багато разів», і в цьому твердженні є правда. У світі, переповненому візуальними історіями, відеоіграми та сучасними технологіями, мистецтво сфокусованого читання залишається унікально захопливим. Вона розпалює нашу уяву і дозволяє по-справжньому зв'язатися з наративами, далеко за межами того, що можуть дати фільми чи аудіокниги.

Коли ми читаємо, ми не просто споживаємо історію; Ми вбираємо суть творчості письменника, переживаємо щось глибоко особисте і резонансне. Проте я вже чую шепоти тих, хто хвилюється через накопичення книг: «Але куди підуть усі ці книги, коли полиці прогинаються під вагою і збирається пил?» Для мене дім без книжкових полиць відчувається позбавленим духу. Немає нічого кращого за звук перегортання сторінок, очікування занурення в нову історію чи тепло знайомих обкладинок.

Можливо, моя точка зору дещо застаріла, але я знаходжу розраду у світі, збагаченому книгами в кожному куточку. Я ціную можливість обміняти ці скарби і вдячний, що маю честь бути написаним у дуже обмеженому форматі. Життя без тактильної присутності друкованих книг, без їхнього характерного аромату і привабливості обкладинок, було б справді похмурим — холодним і позбавленим надії. Можливо, я не Робінзон Крузо, що дрейфує на безкрайньому морі, але я прагну зустріти інших бібліофілів, кожен із яких несе улюблені стопки старих сторінок, які чекають, щоб їх відкрили і насолодили. Тож давайте святкувати бібліотеки, цінувати старі книгарні та вшановувати письменників, які збагачують наше життя, по одній історії за раз.

Тоні Вуд

Молитва



Будь ласка, не забудьте молитися за тих, хто хворий, потребує допомоги або просив наших молитов: Ендрю Маклафлін, Клер Віггінс, Рассел Керролл, Люсі Каннінгем, Томмі МакГрорі-старший, Сара Кармайл і Долін Дурнін.

Будь ласка, молимося за Джона Севіджа (2019) та всіх, чії річниці припадають на цей час.

Будь ласка, продовжуйте молитися за невинних людей Ірану, щоб вони були захищені, сміливі і зберігали надію.

Новини та події

Чай і кава цієї неділі після меси в парафіяльному залі — всі вітаються.

Візит єпископа: Єпископ Браун здійснить свій парафіяльний візит до Кемпбелтауна 7/8 березня. Буде **Друга колекція** для підтримки роботи SCIAF.

Зустріч деканату відбудеться в Кемпбелтауні 10 березня. Меса у вівторок відбудеться о 10:00 за участю священників деканату.



campbeltown@rcdai.org.uk



www.stkieranscampbeltown.org



<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

парафія Королівської дієцезії Аргайла та островів; Charitable Trust, зареєстрована шотландська благодійна організація, SC002876
Парафіяльний настоятель: отець А. Вуд, Святий Кіран, Кемпбелтаун; Тел. 01586 552160